

РЕШЕНИЕ

№ 1746

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 17.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8439** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Е. Х. А. срещу Решение № 1040-21-736/19.07.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00924713/27.05.2021 г., издадено от длъжностно лице по реда на чл. 114, ал. 3 и ал. 4 от КСО.

В жалбата е посочено, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, издадени при несъответствие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения, както и в несъответствие с целта на закона. Моли се решението, както и потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид

становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от административната преписка, в ТП на НОИ С. - град за Е. Х. А. са представени от [фирма], ЕИК[ЕИК], удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с данни относно правото на лице на парични обезщетения по болнични листове:

- № E20167084470 за периода от 15.10.2019 г. до 28.10.2019 г. вкл. и
- № E20196837700 за периода от 15.11.2019 г. до 28.11.2019 г. вкл.

Въз основа на данните по чл. 5. ал. 4 от КСО, подадени от [фирма], и на данните в представените удостоверения към посочените болнични листове, на Е. Х. А. е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност /ПОВН/ по реда на НПОПДОО за посочените периоди в общ размер 759,16 лв.

Същевременно в ТП на НОИ С. - Град за Е. Х. А. е представено удостоверение по образец приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО и от осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] с данни относно правото на ПОВН по болничен лист № E20196837596 за периода от 15.11.2019 г. до 28.11.2019 г. вкл., по който на лицето е изплатено парично обезщетение в размер на 380,91 лв.

Във връзка със заличени на основание Задължителни предписания № ЗД-1-21-00819503/05.10.2020 г. данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от [фирма] ЕИК[ЕИК] за Е. Х. А. за периода от 01.01.2018 г. до 31.07.2020 г., е преизчислено паричното обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове № E20167084470 и № 120196837700, за които удостоверения обр. № 9 са подавани от [фирма], тъй като при определяне на размера им е включен и осигурителен доход от месец 01.2018 г. до месец 10.2019 г. по данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени и от [фирма].

Осъществен е последващ контрол по отношение на „М. джи“ ЕИК[ЕИК] Е. от контролен орган на ТП на НОИ - С. - град, от Националната агенция за приходите /НАП/ и от Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ /ИАГИТ/.

С Констативен протокол № КВ-5-21-00819966/05.10.2020 г., съдържащ резултатите от проверката на НОИ, е установено, че по данни от търговския регистър [фирма] е вписано в ТР с обнародване в ДВ, бр. 92 от 22.10.1999 г., със седалище, което е адрес и на жалбоподателя: [населено място], р-н „В.“, [улица], ап. 23, със собственици и управители Е. К. М. и Е. Х. А.. От 12.08.2013 г. дружеството е преобразувано в Е. с вписан нов собственик - Искандар Ш. А.. гражданин на У., който на 08.07.2013 г. в М. е упълномощил М. М. М. - майка на Е. К. М., да закупи от собствениците на дружеството Е. К. М. и Е. Х. А. дяловете им. На 08.07.2013 г. Искандар Ш. А. е упълномощил и Е. К. М. и Е. Х. А. да представляват [фирма]. Съгласно уведомление за упълномощаване до НАП от 30.07.2019 г., упълномощена да представлява [фирма] пред НАП е Е. К. М.-А..

По данни от справка за декларираните в персоналния регистър и внесените в сметка „Приходи“ осигурителни вноски помесечно, от [фирма] ЕИК[ЕИК] не са внасяни осигурителни вноски за 2010 г. и за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2019 г., като задължението за ДОО до м. 07.2020 г. е в размер на 92 494,91 лв. В същото време, по данни от справка за изплатени парични обезщетения и помощи от ДОО на лица, осигурявани от [фирма]. за периода от 01.01.2007 г. до 20.05.2020 г. са изплатени парични обезщетения от ДОО в общ размер 48 672,46 лв.

Предвид установеното, със Заповед № ЗР-5-2 1-00727152/26.02.2020 г. на ръководителя по разходите на ДОО е възложено извършването на пълна ревизия по разходите на ДОО на [фирма]. С оглед въведеното в страната извънредно положение и спазването на наложените в тази връзка ограничителни мерки, след отмяната му е издадено нова Заповед № ЗР-: 00758630/26.05.2020 г. за пълна ревизия по разходите на ДОО на [фирма]. В тази връзка са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21 -00758922/26.05.2020 г. до [фирма] за представяне на относима документация за извършването на проверката.

За установяване на релевантни за проверката обстоятелства е поискано съдействие и от НАП и от ИАГИТ.

С писма вх. № 1043-21 -129#12/24.06.2020 г. и № 1043-21-129#13/09.07.2020 г. от ТД на НАП - С., офис В., ТП на НОИ С. - град е уведомено за извършена проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК], при която е установено, че за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2019 г. за дружеството са подавани годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО с декларираните финансови загуби; че е имало регистрирано едно фискално устройство с дата на въвеждане в експлоатация 30.03.2012 г. и дата на deregистрация 11.09.2014 г., както и един търговски обект на адрес: [населено място], [улица]-103. щанд 4 - МОЛ С.. За периода от 2014 г. до 2019 г. вкл. е установена липса на данни за регистриран оборот от дружеството. Осигурителните декларации след 01.01.2014 г. за лицата по трудови правоотношения са подавани както на хартиен носител в офис на НАП, така и по електронен път с КЕП с титуляр Е. К. М.-А..

С писмо вх. № Ц1030-21-728/05.08.2020 г. Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ уведомява, че работодателят [фирма], ЕИК[ЕИК] е търсен от контролните органи на дирекцията на адреса по седалището на дружеството в [населено място], [улица]. ап. 23. но на място такъв търговец не е установен.

По данни от информационната система на НОИ, от дружеството са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори с 42 лица, като за периода от 01.01.2018 г. до 31.07.2020 г., в които дружеството не отчита приходи, няма регистриран търговски обект, няма фискално устройство и са наложени запори на банковите му сметки, в трудови правоотношения с [фирма] са били само две лица, на длъжности „продавач консултант“ и „мениджър ключови клиенти“, които са с адресна регистрация на адреса седалище на дружеството и едно от които е жалбоподателят Е. Х. А..

На 27.08.2020 г. в ТП на НОИ С. - град са предприети действия за връчване на Заповед

№ ЗР-5-21 -00758630/26.05.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО на Е. К. М.-А. в качеството ѝ на упълномощено лице на [фирма]. Видно от Протокол № ПТ-5-2 1-00817999/27.08.2020 г., лицето е отказало връчването, тъй като с пълномощното от Искандар Ш. А. му били делегирани само права, но не и задължения.

С цел обезпечаване осигурителните права на лицата, за които от [фирма] ЕИК[ЕИК] са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, чрез лицензиран пощенски оператор до 4 от тях /с действащи трудови договори след продажбата на дружеството през м. 08.2013 г./ са изпратени писма за изясняването на факти и обстоятелства относно трудовата им дейност в дружеството. На основание чл. 44 - 46 от АПК за изясняване на относими факти и обстоятелства" до Е. Х. А. са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00760872\29 05 2020 г., които са били изпратени до адреса на лицето чрез лицензиран пощенски оператор, но на 05.082020 г. са върнати в ТП на НОИ С.-град с отбелязване на пощенската пратка „непотърсена“.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00819966/05.10.2020 г. за извършена проверка по разходите на ДОО на [фирма], според който за дружеството няма категорични доказателства, че е извършвало стопанска дейност в периода от м. 01.2018 г. до м. 07.2020 г., няма постъпили приходи, за да бъдат изплащани трудови възнаграждения на лицата Е. К. Маршова-А. и Е. Х. А. за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО с висок осигурителен доход.

В тази връзка са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00819503\05.10.2020 г. за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, вкл. за Е. Х. А. за периода от 01.01.2018 г. до 31.07.2020 г. Задължителните предписания са изпратени на адреса на управление на дружеството и след връщането им с отбелязване на пощенската пратка: „непотърсена“, са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО чрез поставяне на съобщение на табло в сградата на ТП на НОИ С. - град, снето на 24.11.2020 г. В тази връзка - същите са влезли в сила от 16.12.2020 г.

Поради неизпълнението на задължителните предписания от осигурителя, на основание чл. 4, ал.10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица /в сила от 03.01.2020 г./ данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] за посочения период, през който дружеството не е извършвало дейност, са заличени служебно. В тази връзка, предвид заличените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход на Е. Х. А., подадени чрез [фирма] за периода от 01.01.2018 г. до 31.07.2020 г., и явяващи се нови по смисъла на чл. 114. ал. 2, т. 2 от КСО, е издадено Разпореждане № РВ-3-21-00924713/27.05.2021 на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО, с което е преизчислено ПОВН на Е. Х. А. по болнични листове № Е20167084470 за периода от 15.10.2019 г. до 28.10.2019 г. вкл. и № Е20196837700 за периода от 15.11.2019 г. до 28.11.2019 г. вкл. в общ размер 149,59 лв., вместо изплатеното 789,16 лв. Прието е, че неправилно изпратеното на жалбоподателя ПОВН е в общ размер на 990,48 лв. , формирана като сбор на сумата от 609,57 лв.,

представляваща разлика между дължимото и реално изплатеното ПОВН по двата посочени по-горе болнични листове, плюс 380,91 лв. ПОВН изплатено по болничен лист № Е20196837596 /в решението на директора на ТП на НОИ е допусната фактическа грешка, изразяваща се в посочване на сумата от 149,59 лв. вместо 609,57 лв./

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-736/19.07.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО – директорът на ТП на НОИ С.-град при условията на заместване. Видно от представената по делото Заповед № 1015-21-51/03.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, на Е. Л. е възложено да упражнява неговите правомощия по чл. 117, ал. 3 от КСО, при негово отсъствие. По делото е приложена и заповед № 16592/09.07.2021 г., видно от която директорът на ТП на НОИ С.-град е ползвал платен годишен отпуск за периода 19.07.2021-02.08.2021 г., включително.

Процесното разпореждане също е издадено от компетентен орган – началник на отдел „Контрол по разходите на ДОО“ при ТП на НОИ С.-град. По делото е представена Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с която началник на отдел „Контрол по разходите на ДОО“ при ТП на НОИ С.-град е оправомощен да постановява и подписва разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 59 от АПК. Същите са издадени в законоустановената писмена форма и съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че разпореждането не е мотивирано. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, разпореждането е издадено въз основа на резултатите от извършена проверка по разходите на ДОО при осигурителя [фирма], обективирани в протокол №КВ-5-00819966/05.10.2020г.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Неоснователни са направените в жалбата възражения за неспазване на

разпоредбата на чл. 35 от АПК, според която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. Административният орган е изпълнил задълженията си и е събрал всички относими към конкретния случай доказателства.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

В § 1, ал. 1 т. 3 от ДР на КСО е дадена легална дефиниция на понятието осигурено лице. Това е физическо лице, което извършва трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за което са внесели или дължими осигурителни вноски.

Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. Формалното наличие на трудов договор, без реално да бъде извършвана трудова дейност, не води до възникване на осигурително правоотношение, което да поражда право на парично обезщетение за временна неработоспособност.

Видно от административната преписка, която е приета без оспорване от страните, при извършени проверки от ТД на НАП-С. е установено, че по отношение на дружеството [фирма] ЕИК[ЕИК] не може да се направи извод за реално извършвана дейност, поради което са издадени задължителни предписания за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, вкл. за Е. Х. А. за периода от 01.01.2018 г. до 31.07.2020 г. Същите са влезли в сила. Задължителните предписания не са били изпълнени от дружеството-осигурител, поради което и на основание чл. 4, ал.10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица /в сила от 03.01.2020 г./ данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма] за посочения период, през който дружеството не е извършвало дейност, са заличени служебно.

Правилен е изводът на административния орган, че по отношение на жалбоподателя, в резултат на извършеното служебно заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, са налице новонастъпили обстоятелства по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им.

При липса на представени документи от поверяваното дружество-осигурител, изводите на контролните органи за това дали дружеството упражнява дейност могат да бъдат направени единствено въз основа на подадените от дружеството данни, в случай че има такива. При извършените проверки не е установено от дружеството да има подавани данни, от които да се направи извод за реално извършвана от същото

дейност. Следователно не може да се приеме, че и лицата, с които има сключени трудови договори, реално извършват трудова дейност.

След като не е доказано извършването на трудова дейност от жалбоподателя, то по отношение на него не е възникнало осигурително правоотношение на основание чл. 10 от КСО и тя не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, поради което няма право на ПОВН. За да се приеме, че е налице реално осъществяване трудова дейност от лицето, следва да бъде установено, че дружеството-осигурител реално е осъществявало дейност, каквото не е констатирано след извършените проверки в хода на административното производство.

Неотносими за възраженията, касаещи извършената проверка на дружеството-осигурител по реда на чл. 108 от КСО. Както правилно е посочено в оспореното решение, това е друго, отделно производство, поради което актовете, издадени при неговото провеждане, подлежат на оспорване по друг ред и тяхната законосъобразност не може да бъде преценявана в производството по реда на чл. 114, ал. 2 от КСО.

Неоснователни са възраженията, че не е ясно как е определен размерът на дължимата за възстановяване сума в издаденото разпореждане. В същото подробно са описани болничните листове, размерът на изплатеното по същите ПОВН, както и основанията за неговото преизчисляване.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, съответстват и на целта на закона, обусловена от защита на бюджета на държавното обществено осигуряване чрез създаване на механизъм за възстановяване на недължими плащания.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са правилни и законосъобразни и подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143 от АПК, на ответника се дължат разноски в размер на 100 лв., определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закон за правната помощ, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Х. А. срещу Решение № 1040-21-736/19.07.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00924713/27.05.2021 г., издадено от длъжностно лице по реда на чл. 114, ал. 3 и ал. 4 от КСО.

ОСЪЖДА Е. Х. А. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ап. 23, да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: